

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-26-55>

УДК 330.34.014.2

КЛАСИФІКАЦІЙНІ ОЗНАКИ ІНСТРУМЕНТАРІЮ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

CLASSIFICATION CHARACTERISTICS OF STATE INVESTMENT POLICY TOOLS

Нечипорук Оксана Василівна

старший викладач,

Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9474-3715>

Nechyporuk Oksana

Kharkiv National Economic University S. Kuznets

У статті проведено дослідження інструментарію формування інвестиційної політики, розглянуто та проаналізовано методи державного регулювання економіки. Досліджено, проаналізовано та класифіковано інструменти інвестиційної політики на державному рівні. Серед класифікаційних ознак інструментарію інвестиційної політики держави автором дослідження виокремлено інструменти опосередкованого впливу. Розглянуто та проаналізовано податкове регулювання та його методи. Проаналізовано та обґрунтовано подальшу децентралізацію державного управління. Розроблено та сформовано механізм реалізації державної інвестиційної політики з урахуванням децентралізації державного управління (регіонального та місцевого рівнів).

Ключові слова: інструментарій, інвестиційна політика, держава, метод, регулювання, класифікаційні ознаки.

В статье проведено исследование инструментария формирования инвестиционной политики, рассмотрены и проанализированы методы государственного регулирования экономики. Доказано, проанализированы и классифицированы инструменты инвестиционной политики на государственном уровне. Среди классификационных признаков инструментария инвестиционной политики государства автором исследования выделены инструменты опосредованного влияния. Рассмотрены и проанализированы налоговое регулирование и его методы. Проанализированы и обосновано дальнейшую децентрализацию государственного управления. Разработан и сформирован механизм реализации государственной инвестиционной политики с учетом децентрализации государственного управления (регионального и местного уровней).

Ключевые слова: инструментарий, инвестиционная политика, государство, метод, регулирования, классификационные признаки.

The article examines the tools of investment policy formation, considers and analyzes methods of state regulation of the economy as ways of state influence on business, market infrastructure, non-profit sector of the economy in order to create conditions for their effective functioning in accordance with state economic policy. Methods of direct influence (public investment, crediting, leasing, stock operations, as well as policy planning and state entrepreneurship in the investment sphere) and indirect influence (instruments of fiscal, budgetary, monetary, investment, depreciation, innovation and other areas of economic) are considered and classified. policies, as well as methods of moral persuasion). The statements of various scientists concerning the state regulation of investment activity are considered and analyzed. Research instruments of investment policy at the state level are researched, analyzed and classified. Among the classification features of the tools of investment policy of the state, the author of the study singled out the tools of indirect influence, which included depreciation policy, financial policy, monetary policy, regulation of investment processes in the market, stock market regulation, innovation policy. Tax regulation and its methods are considered and analyzed. Instruments of tax stimulation of investment activity will promote activation of investment activity of the state. One of the effective tools of state influence on investment activity – tax support is considered. The advantages of investment benefits in the form of reserves are given. The further decentralization of public administration is analyzed and substantiated, which will help increase the managerial competence of regional and local authorities, as well as increase the democratic potential of society. The mechanism of realization of the state investment policy taking into account decentralization of public administration (regional and local levels) is developed and formed. In addition, it is determined that state support for the investment process should be aimed at the development of highly efficient sectors of the national economy.

Keywords: tools, investment policy, state, method, regulation, classification features.

Постановка проблеми. Інвестиційна політика, як одна з складових економічної політики держави є основним важелем впливу на економіку країни та діяльність суб'єктів господарювання. Держава, маючи вплив на інвестиційний процес, використовує правові, законодавчі, економічні, організаційні механізми та інструменти. Є досить багато інструментів державного управління інвестиційною діяльністю, зокрема, розроблення державної інвестиційної політики, формування та удосконалення законодавчої бази, контролю щодо цільового використання державних інвестицій. Проте, цього недостатньо, оскільки необхідно провести аналіз причин та проблем, які спричиняють низьку ефективність економіки. В даному процесі визначальна функція держави належить інвестиційній сфері, тому це питання є досить важливим та актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемами інвестицій, інвестиційної діяльності, інвестування та регулювання інвестиційної діяльності займалися такі українські та зарубіжні вчені: Н.І. Яркова, А.С. Музиченко, І.Р. Михасюк, І.В. Лінтур, Л.А. Швайка, Л.М., А.М. Ткаченко, Л.М. Борщ, С.В. Герасимова, А.М. Мороз, А.А. Пересада, А.П. Дука, Т.В. Майорова, М. Джонк, Д. Марковіц, Х. Джонсон, У. Шарп, Дж. Бейлі.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Не дивлячись на досить велику кількість наукових досліджень з даного питання, проблема регулювання інвестиційної діяльності та інструментарію інвестиційної політики держави залишається актуальною для подальших досліджень.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Аналіз різнобічних наукових праць та досліджень. Аналіз методів державного регулювання економіки. Визначення класифікаційних ознак інструментарію інвестиційної політики держави.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах інвестиційна сфера зазнає значного впливу з боку ринкових факторів, тобто поступово зменшується безпосередній вплив органів державної влади на інвестиційну діяльність, що знаходить відображення у невпинному скороченні централізованого фінансування капіталовкладень. Наслідком цього процесу є обмеження простору прямого державного управління та адміністрування в інвестиційній сфері. Це цілком закономірно і відповідає інтересам інвесторів, зацікавлених у послабленні бюрократичного тиску. Одночасно вони справедливо очікують

від державних органів створення сприятливих умов для самофінансування інвестицій та підтримки інвестиційної діяльності [1].

Таким чином, внутрішні і зовнішні чинники вимагають якісних змін у ролі державних та місцевих органів влади в інвестиційному процесі. При цьому з'являються нові підходи та напрямки в інвестиційній діяльності, назріває необхідність застосування інших методів державного регулювання інвестицій. Вони полягають сьогодні в переході від бюрократичного адміністрування до обслуговування інвестиційного процесу, цілеспрямованого формування сприятливого клімату, підтримки підприємництва та інвестиційної діяльності. У цьому плані роль органів державної та місцевої влади незмірно зростає [1; 2].

Методи державного регулювання економіки – це способи впливу держави на сферу підприємництва, інфраструктуру ринку, некомерційний сектор економіки з метою створення умов їхнього ефективного функціонування відповідно до напрямів державної економічної політики. Кожен метод ґрунтується на використанні сукупності інструментів (регуляторів, важелів) [3, с. 17].

Методи прямого впливу безпосередньо діють на функціонування суб'єктів ринку. Такий безпосередній вплив здійснюється за допомогою інструментів (засобів) адміністративно-правового характеру, які регламентують діяльність суб'єктів господарювання, та економічних інструментів прямого впливу.

Методи непрямого впливу – це методи, які регламентують поведінку суб'єктів ринку не прямо, а опосередковано, через створення певного економічного середовища, яке змушує їх діяти в потрібному державі напрямі [4].

До прямих методів державного регулювання, як правило, відносяться державне інвестування у вигляді фінансування (цільового, наочно-орієнтованого, проблемно-спрямованого), кредитування, лізинг, фондові операції; а також директивне планування і державне підприємництво в інвестиційній сфері.

До методів непрямого впливу належать інструменти фіскальної, бюджетної, грошово-кредитної, інвестиційної, амортизаційної, інноваційної та інших напрямів економічної політики, а також методи морального переконування [4].

Бойчук Р.П. в своїх працях пропонує умовно розділити засоби державного регулювання інвестиційної діяльності на три групи:

– макроекономічні, до яких відносяться інструменти, що визначають загальноекономічний клімат інвестицій, а саме впливають на

процентну ставку, темпи зростання економіки і зовнішньоторговельний режим (визначаються всією бюджетно-податковою політикою);

– мікроекономічні інструменти, що включають заходи, які впливають на окремі складові інвестицій або на окремі галузі: податкові ставки, правила амортизації, гарантії, пільгові кредити;

– інституційні інструменти, що дозволяють досягти координації інвестиційних програм приватних інвесторів і включають державні органи інвестиційної політики, об'єднання підприємств, інформаційні системи [4].

Шевченко Н.І., Пересада А.А., Смирнова О.О., Онікієнко С.В., Ляхова О.О. вважають, що всі засоби, які застосовуються з метою впливу на інвестиційні процеси можна умовно поділити на змінні і постійні, прямі і непрямі, з обмеженою чи загальнодержавною сферою дії та її результатами [5; 6].

Невмержицька С.М. та Тимошенко Ю.В. та пропонують згрупувати всі інструменти інвестиційної політики за чотирма функціональними напрямками:

– інструменти мотивації і спонукання інвесторів до вкладення коштів у виробництво на території країни;

– інструменти інформування інвесторів про стан інвестиційного середовища країни;

– інструменти розвитку інвестиційного потенціалу, яким володіє країна;

– інструменти супроводу інвестиційного проекту до моменту його повного виконання (досягнення окупності) [7].

Ми погоджуємось з думкою Клименко О.М., який розглядає інструменти інвестиційної політики, з точки зору існування різних рівнів управління, а саме:

– інструменти управління на державному рівні.

– інструменти управління на рівні регіону.

– інструменти управління на рівні органів місцевого самоврядування [8].

Інструменти управління на державному рівні класифікуються наступним чином (рис. 1. та табл. 1).

Державне регулювання інвестиційної діяльності здійснюється наступними суб'єктами:

– Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України;

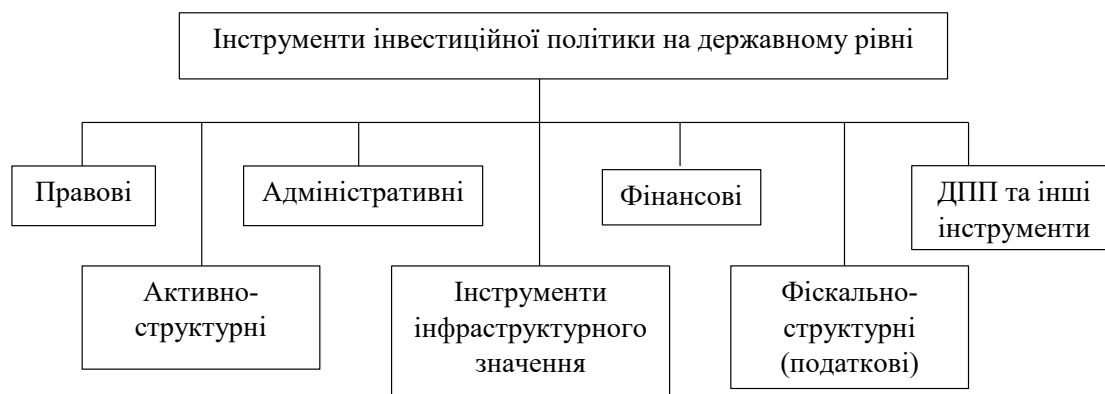
– місцевими державними адміністраціями;

– органами місцевого самоврядування;

– спеціальними уповноваженими на це державними органами: Державним комітетом будівництва, архітектури та житлової політики (Держбуд України) – у сфері будівництва; Державною комісією з цінних паперів і фондового ринку – сфері інвестування в цінні папери; Фондом державного майна, його регіональними відділеннями та представництвами – при інвестуванні в об'єкти приватизації; Міністерством економіки – щодо реєстрації промислово-фінансових груп та іншими міністерствами і відомствами [1].

Як зазначає Клименко О.М. інвестиційна політика характеризується наявністю різних типів організації і форм управління, декількох рівнів управління (державний, регіональний, місцевий рівні) і рівнів впливу (макрорівень, мезорівень, мікрорівень), терміновістю, варіантністю. Наявність широкого спектра інструментів і методів інвестиційної політики на різних рівнях управління лише підтверджує її багатоаспектність [8, с. 116].

Кудрявцева В.В. в своїх дослідженнях щодо механізму реалізації інвестиційної політики наголошує на необхідності впровадження рейтингової оцінювальної діяльності. Вона зазначає, що формування та реалізація інвести-

Рис. 1. Класифікаційні ознаки інструментарію інвестиційної політики на державному рівні

Джерело: розроблено автором

Таблиця 1

Класифікація інструментів інвестиційної політики на державному рівні

Ознаки	Інструменти
Правові	Розробка та прийняття нормативно-правових актів Укладання договорів Прийняття державних програм Система реалізації та дотримання інвестиційного законодавства
Адміністративні	Реєстрація Впровадження державних норм і стандартів Роздержавлення та приватизація власності Ліцензування Квотування Проведення політики ціноутворення Надання пріоритетного права на одержання короткострокових і довгострокових позик у комерційних банках – контрагентах Уряду. Введення адміністративних заходів Застосування системи санкцій і обмежень при здійсненні інвестиційної діяльності Уніфікація погоджувально-розпорядчих процедур, створення єдиних правил для всіх про проходженні необхідних процедур Організаційно-політична підтримка інтересів експортерів на ринках інших країн Бар'єри для злиття та поглинання
Активно-структурні	Пряма державна підтримка (фінансова, майнові активи, гарантії) Непряма державна підтримка (квоти, тарифи, мита, угоди) Включення проектів у державні цільові програми Державна участь (державні закупівлі, захист інвесторів) Зв'язане кредитування Пряме проектне кредитування Державна підтримка лізингу
Фіскально-структурні (податкові)	Зниження податкових ставок Застосування систем податків з диференціацією суб'єктів та об'єктів оподаткування, податкових ставок і пільг Видаткові статті бюджету Спеціальні податкові режими Звільнення від податків Скасування податків на реінвестування Інвестиційна податкова знижка Експортні та імпорتنі (митні) збори та мита Податкові угоди з іншими країнами Податкові кредити Тарифна політика (ціни природних монополій)
Інструменти опосередкованого впливу (запропоновано автором)	Амортизація Дотації, субсидії, субвенції Кредити Кредитні канікули Пільгове оподаткування Регулюючі інструменти Інструменти фондового ринку Інструменти стимулювання інноваційної діяльності
Фінансові інструменти	Норми страхових резервів для комерційних банків Облікова ставка Національного банку України Операції з державними цінними паперами на відкритому ринку Раціональне управління грошовими потоками Регулювання емісії й загальної грошової маси Регулювання ставки рефінансування й нормативів обов'язкового резервування для комерційних банків Операції на відкритому ринку Валютна інтервенція
Інструменти інфраструктурного значення	Земельне регулювання Надання земельних ділянок у безоплатне користування або за пільговими цінами надання необхідних приміщень у безоплатне користування або за пільговими цінами Створення та організація функціонування бізнес-інкубаторів Інформаційне забезпечення інвестиційного процесу
Інші інструменти	Державно-приватне партнерство (ДПП) Зовнішньоекономічне регулювання Антимонопольне регулювання Екологічне регулювання

Джерело: розроблено автором

ційної політики держави хоча і відбувається в правових формах і має своїм головним інструментом вплив на реальний зміст правового регулювання інвестиційних відносин, разом з тим утворює свій власний, достатньо автономний правовий механізм, в якому рейтингові агентства, їх репутація, об'єктивність діяльності щодо надання тих чи інших рейтингів має стати важливим його елементом [9, с. 78].

Розглянемо більш детально один з ефективних інструментів державного впливу на інвестиційну діяльність – податкову підтримку.

Під податковим регулюванням інвестиційної діяльності слід розуміти здійснення державою з допомогою механізмів оподаткування певних заходів, спрямованих на поліпшення умов інвестування, зокрема на впорядкування обсягів, якості й напрямів інвестування суб'єктів господарювання всіх форм власності. Відповідно, суб'єктом податкового регулювання виступає держава, об'єктом – інвестиційна діяльність індивідуальних та інституціональних інвесторів будь-яких форм власності й організаційно-правових форм господарювання [10].

Погоджуємось з думкою А. П. Гайдуцького, що державне регулювання інвестиційної активності стає можливим завдяки зміні суб'єктів і об'єктів оподаткування, податкової бази, податкової ставки, джерела сплати податку, податкового періоду тощо [11].

Традиційними методами податкового регулювання, а особливо прибуткового, вважаються два основних інструменти податкової системи: ставки і пільги. Якщо їх порівняти між собою як податкові підйоми, то можна стверджувати, що ставки здійснюють загальний (прямий) вплив на економіку, а податкові пільги – це цільовий стимулюючий, тобто непрямий вплив. Поєднання таких інструментів активно використовується як засіб впливу на інвестиційний процес [12].

М. І. Стегней зазначає, що податкове регулювання може здійснюватися з допомогою диференціації умов оподаткування для різних платників, зокрема через звільнення деяких категорій суб'єктів господарювання від сплати певних податків та надання дозволів на застосування спрощених режимів оподаткування [13].

Головною метою податкового регулювання є стимулюючий або стримуючий вплив на ті господарські процеси, які відбуваються в державі. При цьому визначається вимога: податкове регулювання повинно бути економічно доцільним, обґрунтованим та виваженим.

Щоб створити і ефективно використовувати потенціал інвестиційно-інноваційного розвитку економіки України, необхідно сформувати систему ефективного податкового стимулювання інвестиційно-інноваційної діяльності. І одним з найсуттєвіших засобів впливу на інвестиційно-інноваційний клімат є Податковий кодекс [12; 14].

Податковий кодекс передбачає відновлення спеціального режиму оподаткування для суб'єктів господарювання, які реалізують інвестиційні проекти на основі інноваційних технологій, пов'язаних з модернізацією діючих та створенням нових виробництв (підприємств). Також Податковий кодекс передбачає відновлення спеціального режиму оподаткування для технологічних парків, він переслідує мету унормувати використання такого стимулюючого інструменту, як інвестиційно-інноваційний податковий кредит та закріплення низки інших законодавчих норм, важливих з точки зору стимулювання інвестиційно-інноваційних процесів в національній економіці.

Крім того, у Податковому кодексі України передбачено використання певних податкових інструментів, які є досить популярними у розвинутих країнах світу, зокрема:

- інвестиційного податкового кредиту;
- оновлення основних фондів за прискореним методом амортизації;
- зменшення або тимчасове скасування податку на прибуток та ПДВ для підприємств і технопарків при реалізації інноваційних проектів та ввезенні високотехнологічного обладнання для реалізації відповідних проектів тощо.

Також Податковий кодекс України передбачає чіткі та різноманітні штрафні санкції для суб'єктів господарювання в разі не цільового використання наданих пільг. Також позитивним моментом для економіки держави стане поетапне зменшення податкового тягаря, що сприятиме підприємницькій діяльності у цілому.

Погоджуємось з думкою І.В. Лінтур та М.М. Петриченко щодо використання досвіду європейських країн у застосуванні механізму податкової пільги, яка передбачає вилучення від оподаткування частини прибутку компаній шляхом її зарахування до неоподатковуваних резервних фондів з метою фінансування в майбутньому визначеного кола потреб. Одним з основних напрямів застосування цієї пільги вважається створення резерву для здійснення інвестицій.

Переваги інвестиційної пільги у формі резервів полягають в наступному:

– адаптованість механізму пільги для вибіркового і загального підходу при застосуванні;

– стимулювання підприємств до реінвестування прибутку, з одночасним забезпеченням потреб у розширеному відтворенні;

– створення опосередкованої зацікавленості підприємств, оскільки на етапі формування резерву збільшується оборотний капітал, що сприяє приросту масштабів діяльності, а також прискорює темпи нагромадження фінансових ресурсів для інвестицій [12, с. 241].

Податковий кодекс України, прийнятий 2 грудня 2010 р. в деяких аспектах значно погіршив ситуацію податкового стимулювання інвестиційно-інноваційної діяльності.

Ми підтримуємо думку науковців, які вважають, що сьогодні в Україні важливою є необхідність розробки обґрунтованого механізму надання інвестиційно та інноваційно активним підприємствам податкових кредитів та різних пільг і можливе зниження ставки податку на прибуток. Такий механізм сприяв би закріпленню потенційних об'єктів впливу такої податкової пільги безпосередньо в законодавстві країни [13; 15; 16; 17].

Інструменти податкового стимулювання інвестиційної діяльності сприятимуть активізації інвестиційної діяльності держави.

Сучасні економічні перетворення вносять зміни практично у всі відносини сучасної системи господарювання. Іде перехідний період формування нового способу виробництва, що вимагає використання новітніх технологій проведення економічних реформ. Перш за все метод спроб і помилок, який сьогодні використовується при проведенні економічних реформ, призводить до величезних матеріальних і моральних збитків.

Тому необхідно використовувати методи та інструменти, що забезпечують позитивні результати економічних перетворень [18].

Покращення інвестиційної та економічної ситуації в Україні можливо за умови подальшої децентралізації державного управління, що сприятиме підвищенню управлінської компетенції регіональних та місцевих органів влади, а також підвищить демократичний потенціал суспільства. На сьогоднішній день практика формування інвестиційних програм регіонального рівня, на жаль, є досить недосконалою.

Механізм реалізації державної інвестиційної політики з урахуванням децентралізації державного управління (регіонального та місцевого рівнів) наведено на рис. 2.

З метою стимулювання економічного розвитку територій та прискорення в них інвес-

тиційних процесів на регіональному та місцевому владних рівнях повинна здійснюватися цілеспрямована стратегія формування іміджу регіону як привабливого місця вкладення інвестицій, в числі яких: формування бази даних для потреб широкого кола інвесторів щодо економічного і правового середовища, інвестиційного потенціалу та конкурентних переваг території; запровадження і постійна підтримка дії ефективних каналів поширення інформації щодо потреб та можливостей території, в тому числі рекламного характеру; активна участь і посередництво в налагодженні ділових контактів між представниками місцевих бізнесових кіл та потенційними інвесторами; адміністративний та консультативний супровід інвестиційних проектів [19].

За умов децентралізації місцеві органи влади можуть вирішувати наступні питання:

– проводити інформаційно-рекламні кампанії з метою створення іміджу регіону як інвестиційно привабливого для потенційних інвесторів;

– забезпечити інвесторів достатнім обсягом інформації щодо інвестиційних можливостей, а також економічного та правового середовища;

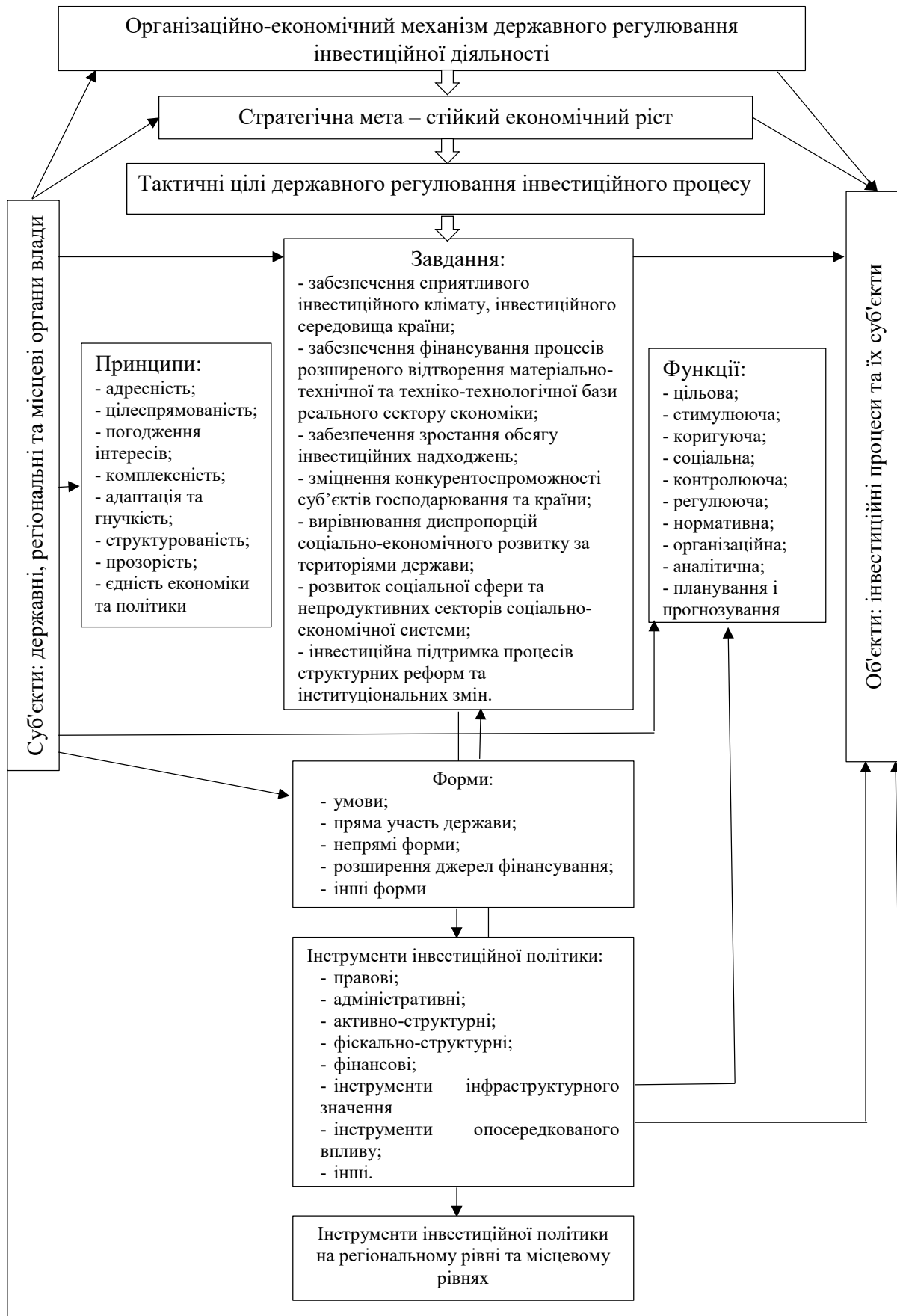
– забезпечити іноземних інвесторів інформацією стосовно проведення адміністративних дій, які необхідні для здійснення інвестицій.

Для залучення приватних та іноземних інвестицій у розвиток пріоритетних галузей економіки державна інвестиційна політика передбачає використання державних інвестицій. Особливої уваги заслуговують інвестиційні проекти зі змішаними інвестиціями, тобто інвестиційні проекти з використанням державної частки інвестицій як гарантій цільового спрямування інвестиційних ресурсів.

Законодавча і нормативно-правова діяльність є в абсолютній компетенції держави і, в межах конституційних повноважень, місцевих органів державної влади. Адже, саме вони несуть відповідальність за залучення інвестицій та за створення необхідних умов для інвесторів, які сприяли б зростанню надходжень вітчизняного та іноземного капіталу [1].

Державна підтримка інвестиційного процесу повинна буди направлена на розвиток високо-ефективних галузей національної економіки.

Важливим аспектом державної інвестиційної політики є розвиток системи захисту інвестиційних капіталів інвесторів. А отже, від покращення макроекономічної ситуації в Україні в цілому та від розроблення центральними органами, регіональними та органами

Рис. 2. Механізм реалізації державної інвестиційної політики

Джерело: розроблено автором

місцевого самоврядування дієвих механізмів удосконалення економічного, нормативно-правового, інформаційного забезпечення, пов'язаного з державним управлінням інвестиційною діяльністю як потужного стимулятора розвитку ринкових відносин, буде залежати збільшення обсягу інвестицій [20, с. 94].

Висновки. Перехід України до ринкових економічних відносин зумовлює потребу в

розв'язанні нових проблем та завдань, які пов'язані з економічним розвитком регіонів та економіки країни в цілому. Підтримка прямого впливу державного рівня та інтенсивності інвестиційної діяльності являється, на наш погляд, основною умовою структурної перебудови. Адже саме це призводить до конкретних результатів щодо досягнення стабільного темпу економічного зростання країни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Яркова Н.І. Роль органів державної влади в інвестиційному процесі. *Економіка будівництва і міського господарства*. 2012. Том 8. № 2. С. 89–100.
2. Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18 вересня 1991 р. № 1560-XII, із змінами та доповненнями / Верховна рада України. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>
3. Державне регулювання економіки : навч. посіб. Київ : КНЕУ, 2000. 316 с.
4. Бойчук Р.П. Форми, методи та інструменти державного регулювання інвестиційної діяльності. *Право та інноваційне суспільство*. 2016. № 2(7). С. 9–17.
5. Шевченко Н.І. Методи реалізації державної інвестиційної політики. *Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія : Управління*. 2010. С. 259–268.
6. Пересада А.А. Інвестування : Навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. Київ : КНЕУ, 2001. 251 с.
7. Тимошенко Ю.В. Методи та інструменти формування сприятливого інвестиційного клімату. *Управління розвитком підприємств в умовах динамічної ринкової кон'юнктури* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 27 грудня 2019 року. Київ : ТОВ "ВІПО", 2019. С. 263–266.
8. Клименко О.М. Види, методи та інструменти інвестиційно-промислової політики. *Економіка та держава*. 2010. № 3. С. 114–116.
9. Кудрявцева В.В. Механізм реалізації державної інвестиційної політики. *Інноваційна система та інформаційні технології в сучасній науці*. Харків : Право, 2017. С. 76–81.
10. Бойко Є.І., Мікловда В.П. Основні напрямки підвищення ефективності інвестиційної діяльності. Львів, 1994. 48 с.
11. Гайдуцький А.П. Оцінка інвестиційної привабливості економіки. *Економіка і прогнозування*. 2004. № 4. С. 3–7.
12. Лінтур І.В. Вплив окремих елементів податкової системи України на стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер. : Економічні науки*. 2014. Вип. 6(1). С. 238–241.
13. Стегней М.І. Особливості державного управління інвестиційною діяльністю. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Економіка. Спец. вип. 28 (Ч. III)*. Ужгород, 2009. С. 193–197.
14. Податковий кодекс України : від 02.12.2010 р. № 2755-VI. 2010. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>
15. Курило С.В. Інвестиційна політика, її сутність і роль у сучасних умовах. *Держава та регіони. Серія : Економіка та підприємництво. Науково-виробничий журнал*. 2009. № 2. С. 109–111.
16. Коваленко В. Регулятори інвестиційної рівноваги. *Фінанси України*. 2002. № 4. С. 97–102.
17. Грушко В.І. Інструменти податкового регулювання інвестиційної активності. *Фінанси України*. 2008. № 2. С. 89–97.
18. Коляда Т. А. Привлечение инвестиций в государственный сектор экономики: особенности и тенденции развития. *Бизнес информ*. 2009. № 5. С. 6–9.
19. Касприк А. Формування державного механізму управління інвестиційним процесом. *Формування ринкової економіки в Україні*. 2009. Вип. 19. С. 262–269.
20. Дука А.П. Теорія і практика інвестиційної діяльності. Інвестування : навч. посіб. Київ : Каравела, 2008. 432 с.

REFERENCES:

1. Jarkova N.I. (2012) Rol orhaniv derzhavnoi vlady v investytsiinomu protsesi [The role of public authorities in the investment process]. *Ekonomika budivnytstva i miskoho hospodarstva*, tom 8, no. 2. pp. 89–100.
2. Pro investytsiinu diialnist: Zakon Ukrainy vid 18 veresnia 1991 r. № 1560-XII, iz zminamy ta dopovnenniamy / Verkhovna rada Ukrainy. Retrieved from: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>

3. Derzhavne rehuliuвання ekonomiky (2000) [State regulation of the economy]: navch. posib. [tutorial] Kyiv: KNEU, 316 p. (in Ukrainian)
4. Boichuk R.P. (2016) Formy, metody ta instrumenty derzhavnoho rehuliuвання investytsiinoi diialnosti [Forms, methods and tools of state regulation of investment activity]. *Pravo ta innovatsiine suspilstvo*, no. 2(7), pp. 9–17.
5. Shevchenko N.I. (2010) Metody realizatsii derzhavnoi investytsiinoi polityky [Methods of implementation of state investment policy]. *Naukovyi visnyk Akademii munitsypalnoho upravlinnia. Seriya: Upravlinnia*, pp. 259–268.
6. Peresada A.A. (2001) *Investuvannia* [Investing]: Navch.-metod. posibnyk dlia samost. vyvch. dysts. [Teaching method. manual for indep. stud. disc.]. Kyiv: KNEU, 251 p. (in Ukrainian)
7. Tymoshenko Yu.V. (2019) Metody ta instrumenty formuvannia spryiatlyvoho investytsiinoho klimatu [Methods and tools for forming a favorable investment climate]. Proceedings of the Upravlinnia rozvytkom pidpriemstv v umovakh dynamichnoi rynkovoї koniunktury: materialy Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii (Ukrainian, Kyiv, December 27, 2019), Kyiv: TOV "VIPO", pp. 263–266.
8. Klymenko O.M. (2010) Vydy, metody ta instrumenty investytsiino-promyslovoi polityky [Types, methods and tools of investment and industrial policy]. *Ekonomika ta derzhava*, no. 3, pp. 114–116.
9. Kudriavtseva V.V. (2017) Mekhanizm realizatsii derzhavnoi investytsiinoi polityky [The mechanism of realization of the state investment policy]. *Innovatsiina systema ta informatsiini tekhnologii v suchasni nautsi*. Kharkiv: Pravo, pp. 76–81.
10. Boiko Ye.I., Miklovda V.P. (1994) *Osnovni napriamky pidvyshchennia efek-tyvnosti investytsiinoi diialnosti* [The main directions of increasing the efficiency of investment activities]. Lviv, 48 p. (in Ukrainian)
11. Haidutskyi A.P. (2004) Otsinka investytsiinoi pryvablyvosti ekonomiky [Assessment of investment attractiveness of the economy] *Ekonomika i prohozuvannia*, no. 4, pp. 3–7.
12. Lintur I.V. (2014) Vplyv okremykh elementiv podatkovoi systemy Ukrainy na stymuliuvannia innovatsiino-investytsiinoi diialnosti [The influence of certain elements of the tax system of Ukraine on the stimulation of innovation and investment activities]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Ser.: Ekonomichni nauky*, vol. 6(1), pp. 238–241.
13. Stehnei M.I. (2009) Osoblyvosti derzhavnoho upravlinnia investytsiinoi diialnistiu [Features of public investment management]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Seriya Ekonomika*. Spets. vyp. 28 (Ch. III). Uzhhorod, pp. 193–197.
14. Podatkovyi kodeks Ukrainy [Tax Code of Ukraine]: vid 02.12.2010 r. № 2755-VI. 2010. Retrieved from: <http://zakon.rada.gov.ua>
15. Kurylo S. V. (2009) Investytsiina polityka, yii sutnist i rol u suchasnykh umovakh [Investment policy, its essence and role in modern conditions]. *Derzhava ta rehiony. Seriya: Ekonomika ta pidpriemnytstvo. Naukovo-vyrobnychi zhurnal*, no. 2, pp. 109–111.
16. Kovalenko V. (2002) Rehulatory investytsiinoi rivnovahy [Investment equilibrium regulators]. *Finansy Ukrainy*, no. 4, pp. 97–102.
17. Hrushko V.I. (2008) Instrumenty podatkovoho rehuliuвання investytsiinoi aktyvnosti [Tools for tax regulation of investment activity]. *Finansy Ukrainy*, no. 2, pp. 89–97.
18. Koliada T.A. (2009) Pryvlechenye ynvestytsyi v hosudarstvennyi sektor ekonomyky: osobennosti y tendentsy razvytyia [Attracting investment in the public sector of the economy: features and trends]. *Byznes ynform*, no. 5, pp. 6–9.
- Kaspryk A. (2009) Formuvannia derzhavnoho mekhanizmu upravlinnia investytsiinym protsesom [Formation of the state mechanism of investment process management]. *Formuvannia rynkovoї ekonomiky v Ukraini*, vol. 19, pp. 262–269.
19. Duka A.P. (2008) Teoriia i praktyka investytsiinoi diialnosti. Investuvannia [Theory and practice of investment activity. Investment] navch. posib. [tutorial]. Kyiv: Karavela, 432 p. (in Ukrainian)